

Wójt Gminy Gardeja

ul. Kwidzyńska 27

82-520 Gardeja

Gardeja, dnia 12 maja 2017 r.

Znak sprawy: **FN.I.310.1.2017**

XXXXXXXX Sp. z o.o.

ul. xxxxxx

xxxxxx

NIP: xxxxxx

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Gardeja, działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (j.t.: Dz. U. 2017 r. poz. 201 ze zm.) w związku z art. 1a ust.1 pkt 2, art. 1c, art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ust 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t.: Dz. U. 2016 r., poz. 716 ze zm.; zwana dalej „Upiol”), w związku z wnioskiem **XXXXXXXX Sp. z o.o.** z siedzibą w xxxxxxx przy ul. xxxxxx 59A (KRS: xxxxxx, NIP: xxxxxxxx) z dnia 16 lutego 2017 roku, który wpłynął do tut. Organu podatkowego w dniu 17 lutego 2017 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego - art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 1a ust.1 pkt 2, art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w związku art. 2 pkt 1-2 oraz art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961)

uznaje za nieprawidłowe stanowisko XXXXXXXX Sp. z o.o. przedstawione we wniosku z dnia 16 lutego 2017 r.

UZASADNIENIE

W dniu 17 lutego 2017 r. do Wójta Gminy Gardeja wpłynął wniosek podatnika **XXXXX Sp. z o.o.** z siedzibą w xxxxx przy ul. xxxx (KRS:xxxxx, NIP: xxxxxx), datowany na 16 lutego 2017 r., o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego. W imieniu ww. podatnika przedmiotowy wniosek złożony został przez pełnomocnika Pana xxxx doradcę podatkowego (nr wpisu xxxxxx) reprezentującego xxxx xxxx xxxxx xxxxx i Wspólnicy Sp.k.

W piśmie z dnia 21.04.2017 r. o znaku xxx EO/DF/3820-39/17 (wpływ do UG 26.04.20107 roku) Spółka xxxxxxxx zaprezentowała listę wyroków WSA i NSA w zakresie rozstrzygnięcia opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Pismem z dnia 28.04.2017 r., o znaku xxxxx EO/DF/3820-27/17 Zarząd Spółki xxxxxxx odwołał udzielone Panu xxxxxxx pełnomocnictwo do reprezentacji ww. podatnika przed Wójtem Gminy Gardeja w sprawie dotyczącej wydania indywidualnej interpretacji (wpływ do UG w dniu 05.05.2017 r.).

I. W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe.

XXXXXX Sp. z o.o. (dalej: „Wnioskodawca” lub „Spółka”) jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest prowadzenie, cyt.: „(...) *projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Obecnie Wnioskodawca jest właścicielem farmy wiatrowej zlokalizowanej na terenie Gminy **Gardeja** (dalej: „Gmina”)*”.

W skład przedsiębiorstwa Wnioskodawcy wchodzi aktywa niezbędne do prowadzenia działalności polegającej, cyt.: „(...) *na produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym:*

- *zespoły prądotwórcze (gondole, wirniki z zespołem łopat, przekładnie),*
- *wieża, na których posadowione są zespoły prądotwórcze,*
- *fundamenty pod turbiny,*
- *drogi wewnętrzne,*
- *dodatkowe wyposażenie turbin (w tym oprogramowanie oraz systemy sterowania).*

W sensie konstrukcyjnym zespół prądotwórczy (w tym gondola), do której jest przytwierdzony wirnik i zespół łopat stanowi ruchomy element elektrowni wiatrowej. Zawiera on część elementów technicznych i sterowniczych elektrowni wiatrowej oraz mechanizm służący do produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem siły wiatru. W skład zespołu prądotwórczego wraz z gondolą,

wirnikiem i zespołem łopat wchodzi również elementy takie jak: wał przeniesienia napędu, przekładnia, łożysko, hamulec, sprzęgło, generator, chłodnica, skrzynia biegów, komputer sterujący, instalacja alarmowa. Zespół prądotwórczy wraz z gondolą został połączony z wieżą mechanizmem obrotowym, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży a zespołem prądotwórczym z gondolą, który jest również wykorzystywany do sterowania ruchem obrotowym gondoli”.

Wnioskodawca podkreśla, że zespół prądotwórczy z gondolą, w każdej elektrowni wiatrowej jest elementem, który podlega, cyt.: „(...) łatwej wymianie bez uszkodzenia czy uszczerbku dla konstrukcyjnych części elektrowni, czyli wieży i fundamentu, jak również dla ich funkcjonalności”.

Wieża natomiast, cyt.: „(...) jest stalowym elementem konstrukcji elektrowni wiatrowej posadowionym na fundamencie. Poza spełnianiem funkcji konstrukcyjnej dla zespołu prądotwórczego z gondolą, umieszczonego na jej szczycie, wieża zawiera również drabinę i windę, które umożliwiają dostęp do gondoli w celu jej obsługi lub naprawy”.

Biorąc pod uwagę powyższe, Wnioskodawca zgłaszał dotychczas, tj. do końca 2016 roku, do opodatkowania podatkiem od nieruchomości (dalej: PON), jako budowlę, w szczególności wieże i fundamenty elektrowni wiatrowej. Podstawą opodatkowania dla zgłaszanych budowli była ich wartość początkowa dla potrzeb amortyzacji podatkiem od osób prawnych bez pomniejszania jej o wartość odliczonych odpisów amortyzacyjnych.

II. Pytanie Wnioskodawcy

Czy w stanie prawnym, cyt.: „obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., jako przedmiot opodatkowania PON, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt i z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, Wnioskodawca powinien wykazać do opodatkowania, jako budowlę wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowej, tj. fundament i wieżę?”.

III. Stanowisko Wnioskodawcy

Wnioskodawca uważa, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., jako przedmiot opodatkowania PON, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt i z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, Wnioskodawca, cyt.: „(...) powinien wykazać do opodatkowania, jako budowlę wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowej, tj. fundament i wieżę”.

IV. Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Zgodnie z ogólnymi zasadami, opodatkowaniu PON podlegają, według Wnioskodawcy cyt.: „(...) m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 2 ust. 1 pkt 3 Upiol)”. Z kolei, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 „Upiol”, za budowlę uznaje się w ocenie podatnika „(...) obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem”.

Jednocześnie, zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane (dalej: Prawo Budowlane) w obecnie obowiązującym brzmieniu za budowlę należy uznać, według podatnika cyt.: „(...) każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”.

Powyższa definicja została zmieniona na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy o inwestycjach w elektrownie wiatrowe (dalej: ustawa o IEW), która weszła w życie 16 lipca 2016 r. Przed tą zmianą, definicja zawarta w art. 3 pkt 3 Prawa Budowlanego wyglądała według podatnika następująco, cyt.: „(...) każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”.

Jednocześnie, Wnioskodawca zauważa, że obecne brzmienie definicji budowli jest identyczne jak brzmienie definicji budowli przed 26 września 2005 r. Zgodnie z utrwalonym poglądem organów podatkowych oraz sądów administracyjnych, zarówno w stanie prawnym przed 26 września 2005 roku, jak i do 15 lipca 2016 r., opodatkowaniu PON, cyt.: *„(...) podlegają jedynie części budowlane urządzeń technicznych, do których zalicza się elektrownie wiatrowe”*.

W tym zakresie, według podatnika nie ma znaczenia, że przed 26 września 2005 r. definicja budowli w Prawie Budowlanym nie zawierała określenia „elektrowni wiatrowych” w przykładowym katalogu „urządzeń technicznych”, w przypadku, których jedynie ich części budowlane stanowią budowle. Katalog ten ma, bowiem charakter przykładowy i otwarty, o czym świadczy użycie w definicji określenia „i innych urządzeń”.

Wnioskodawca zauważył również, że od 28 czerwca 2015 r. obowiązuje nowa definicja „obektu budowlanego” w Prawie Budowlanym. Zgodnie z obecnie obowiązującą definicją, jako obiekt budowlany, według podatnika należy rozumieć, cyt.: *„(...) budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych”*.

W związku z powyższym, obecnie dla celów określenia, czy dany obiekt jest budowlą w rozumieniu Prawa Budowlanego, a w konsekwencji dla celów opodatkowania PON, należy według podatnika zweryfikować, czy został on wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Wnioskodawca wskazuje, że Prawo Budowlane nie zawiera obecnie definicji wyrobów budowlanych. W związku z tym, wg. podatnika należy zastosować inną definicję tego pojęcia funkcjonującą w polskim systemie prawnym, w miarę możliwości w równorzędnym akcie prawnym (tj. ustawie) i należącym do tej samej gałęzi prawa, co Prawo Budowlane. Należy, wg. podatnika zauważyć, że przepisy tej ustawy wielokrotnie odwołują się do pojęcia stosowanego w ramach pokrewnego aktu prawnego, tj. ustawy o wyrobach budowlanych (dalej: UoWB). Jednocześnie podatnik twierdzi, że „UoWB” w art. 2 pkt 1 wskazuje, iż wyroby budowlane na potrzeby tego aktu prawnego, a więc również na potrzeby Prawa Budowlanego, należy rozumieć analogicznie jak w art. 2 pkt 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG. Zgodnie z tym przepisem, za wyroby budowlane według podatnika należy uznać, cyt.: *„(...) każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów*

budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych”.

Zdaniem Wnioskodawcy, odniesienie powyższej definicji wyrobów budowlanych do definicji budowli w PON prowadzi do wniosku, że aby uznać dany obiekt za budowlę dla celów PON należy uznać tylko taki obiekt, który został wzniesiony za pomocą z odpowiednich wyrobów wbudowanych w tych obiektach i wpływających na ich właściwości budowlane. W kontekście elektrowni wiatrowych, zdaniem Wnioskodawcy, cyt.: *„(...) nie sposób jest uznać, że cała elektrownia wiatrowa została wzniesiona za pomocą wyrobów budowlanych, w tym w szczególności elementy techniczne elektrowni wiatrowych takie jak turbiny wiatrowe, z pewnością nie zostały wzniesione z wykorzystaniem wyrobów budowlanych”.*

Wobec powyższego Wnioskodawca stoi na stanowisku, że zmiana definicji „budowli” dokonana na mocy przepisów ustawy o IEW, jako że prowadzi do powrotu brzmienia definicji do kształtu sprzed zmiany dokonanej 26 września 2005 r., nie powinna mieć znaczenia w kontekście określenia przedmiotu opodatkowania PON w odniesieniu do elektrowni wiatrowych. Wnioskodawca twierdzi, bowiem, że także w obecnym stanie prawnym, opodatkowaniu PON, jako budowle - podobnie jak przed 26 września 2005 r. - powinny podlegać, cyt.: *„(...) jedynie jej części budowlane, czyli wieże i fundamenty”.*

Na mocy przepisów ustawy o IEW, obowiązujących od 16 lipca 2016 r., według podatnika wprowadzono do polskiego porządku prawnego definicję elektrowni wiatrowej. Zgodnie z art.2 pkt 1 ustawy o IEW przez elektrownię wiatrową należy uznać, cyt.: *„budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się, co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikro instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925)”.* Jednocześnie, zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy o IEW, elementy techniczne należy rozumieć, jako, cyt.: *„wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu”.* Wnioskodawca wskazuje, że wprowadzenie powyższej definicji elektrowni wiatrowych, cyt.: *„(...) nie powinno mieć wpływu na opodatkowanie elektrowni wiatrowych należących do Wnioskodawcy PON”.* Zdaniem Wnioskodawcy, należy w tym miejscu przytoczyć ustalenia, co do stosowania wykładni pojęcia „budowle” na potrzeby opodatkowania PON, wskazane przez Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 września 2011 roku (sygn. P 33/09), wydanym w kontekście opodatkowania PON, jako budowli wyrobisk górniczych, Trybunał wskazał przede wszystkim ogólną zasadę w zakresie tego, jak należy rozumieć pojęcie „budowla” na potrzeby opodatkowania PON.

Podstawową zasadą wywiedzioną przez Trybunał, która zdaniem Wnioskodawcy powinna

również znaleźć zastosowanie w omawianej sprawie opodatkowania elektrowni wiatrowych, była możliwość opodatkowania danego obiektu PON jak budowli, cyt.: „(...) tylko w przypadku wyraźnego zdefiniowania tego obiektu, jako budowli lub obiektu budowlanego w Prawie Budowlanym, rozumianym, jako odrębny akt prawny”. Inaczej mówiąc, Trybunał wskazał, że odesłanie do Prawa Budowlanego w zakresie rozumienia terminu „budowla” należy rozumieć w sposób ścisły. Wobec tego nie można uznać za „budowlę” podlegającą opodatkowaniu PON jakiegokolwiek obiektu, który nie został wprost wymieniony w odpowiednich przepisach ustawy Prawo Budowlane definiujących budowle i obiekty budowlane”.

Stanowisko zaprezentowane przez Trybunał - według podatnika znajduje potwierdzenie w ogólnych zasadach interpretacji prawa podatkowego zgodnie z literalnym brzemieniem przepisów ustawy. W związku z tym, w przypadku zastosowania w prawie podatkowym odesłania do definicji, znajdującej się w innej ustawie, w zakresie, np. definiowania przedmiotu opodatkowania, dany przedmiot, cyt.: „(...) należy definiować jedynie w sposób ściśle identyczny jak wskazany wprost w tej innej ustawie. W szczególności w tym zakresie nie ma możliwości stosowania domniemań prawnych, ani interpretowania per analogiam, czy też w końcu sięgania do definicji lub nawet uzupełnień definicji, które nie znajdują się wprost w akcie prawnym, do którego odsyła ustawa podatkowa”.

W związku z powyższym, Wnioskodawca uważa, że definicja elektrowni wiatrowej wprowadzona w ustawie o IEW, cyt.: „(...) nie powinna mieć wpływu na określenie przedmiotu opodatkowania PON w odniesieniu do elektrowni wiatrowych”. Według podatnika ustawa podatkowa (w tym przypadku Upoi) odsyła, cyt.: „(...) wprost do treści Prawa Budowlanego w zakresie definicji budowli podlegającej opodatkowaniu PON, a tak jak Wnioskodawca wskazał powyżej, zgodnie z definicją budowli w Prawie Budowlanym, opodatkowaniu PON powinny podlegać wciąż jej części budowlane, tj. fundament i wieża”.

Wnioskodawca podkreśla, że do załącznika do Prawa Budowlanego, w kategorii XXIX dodano obok kominów i masztów, także elektrownie wiatrowe. Zdaniem Wnioskodawcy, załącznik ten służy kategoryzacji obiektów budowlanych na potrzeby wydawania pozwoleń na budowę, a także ustalaniu wysokości kar za nieprawidłowości w procesie budowlanym, które zostaną zidentyfikowane w trakcie obowiązkowych kontroli.

Zdaniem Wnioskodawcy, powyższa kwestia, tj. cel stosowania załącznika do Prawa Budowlanego, prowadzi do wniosku, że ta modyfikacja nie wpływa na opodatkowanie PON elektrowni wiatrowych.

Według podatnika zgodnie z art. 17 ustawy o IEW, cyt.: „*Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy*”.

Wnioskodawca podkreśla, że przepisy przejściowe, a taki charakter ma art. 17 ustawy o IEW, nie mogą określać elementów konstrukcyjnych opodatkowania, w tym w szczególności przedmiotu opodatkowania. Ponadto, treść tego przepisu wskazuje, że reguluje on sposób ustalania i pobierania PON, a zdaniem Wnioskodawcy, sposób ustalania PON dotyczy, zgodnie z art. 6 ust. 7 „Upiol”, opodatkowania osób fizycznych, dla których wysokość podatku ustala organ w drodze decyzji. Zgodnie natomiast z art. 9 „Upiol”, Wnioskodawca jest zobowiązany obliczać PON, stąd omawiany przepis przejściowy w szczególności nie powinien mieć znaczenia dla opodatkowania elektrowni wiatrowych posiadanych przez Spółkę.

Wnioskodawca twierdzi, że elektrownia wiatrowa, jako całość, cyt.: „*(...) nie powinna stanowić odrębnego środka trwałego. Podobnie postępuje Spółka nie wykazując elektrowni wiatrowej, jako jeden środek trwały*”.

Klasyfikacja środków trwałych zawiera, według podatnika różne kategorie środków trwałych, które mogą się składać na elektrownię wiatrową, tj. np. KŚT 346: Zespoły prądotwórcze wiatrowe, lub KŚT 201: Budowle na terenach elektrowni.

Zgodnie z ogólnymi zasadami, stosowanymi przez Wnioskodawcę zawartymi w art. 4 ust 1 pkt3 „Upiol” podstawę opodatkowania PON stanowi, cyt.: „*dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego*”.

W związku z powyższym – według podatnika podział elektrowni wiatrowej na odrębne środki trwałe wskazuje na brak możliwości uznania elektrowni wiatrowej za jedną, odrębną budowlę dla potrzeb PON.

Wnioskodawca ponadto podkreśla, że w początkowych przepisach ustawy o IEW stwierdza się cyt.: „*że Art. 1. 1. Ustawa określa warunki i tryb lokalizacji i budowy elektrowni wiatrowych oraz warunki lokalizacji elektrowni wiatrowych w sąsiedztwie istniejącej albo planowanej zabudowy mieszkaniowej*”.

Powyższy cel wprowadzenia ustawy – według podatnika potwierdza zarówno cała jej dalsza

treść, jak i uzasadnienie przygotowane do projektu ustawy, w którym w żadnym miejscu nie wspomniano o zmianie jakichkolwiek zasad opodatkowania PON elektrowni wiatrowych. Nawet w opisie skutków finansowych wprowadzenia tych przepisów, ustawodawca nie wskazał jakichkolwiek konsekwencji podatkowych ich wprowadzenia, czy to poprzez zwiększenie dochodów samorządów terytorialnych, czy też zwiększenia kosztów podatkowych dla przedsiębiorców.

Konsekwentnie, zdaniem Wnioskodawcy intencją ustawy o IEW, cyt.: „(...) *nie była zmiana sposobu opodatkowania PON elektrowni wiatrowych*”.

Wobec powyższego podatnik mając na uwadze powyższe argumenty, cyt.: „(...) *uważa, że od 1 stycznia 2017 r. powinien opodatkować PON, jako budowle elementy budowlane posiadanych przez Spółkę elektrowni wiatrowych, tj. fundamenty i wieże*”.

Dodatkowo, Wnioskodawca podkreśla, że w związku z wejściem w życie ustawy o IEW, powstały wątpliwości, co do treści nowych przepisów. Wnioskodawca uważa, że w takiej sytuacji, do niniejszej sprawy powinna znaleźć zastosowanie zasada *in dubio pro tributario*, będąca wyrazem prokonstytucyjnej interpretacji przepisów podatkowych. Zasada ta, według podatnika uwzględniona w art. 2a Ordynacji podatkowej, wskazuje na konieczność interpretowania cyt.: „*niedających się rozstrzygnąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego*” na korzyść podatnika.

Ponadto, Wnioskodawca wskazuje, że stwierdzenie, iż przepisy ustawy o IEW w istocie zmieniły zasady opodatkowania PON elektrowni wiatrowych w ten sposób, że opodatkowaniu, cyt.: „(...) *powinna podlegać całość elektrowni wiatrowych może zostać uznana za niezgodną z konstytucyjną zasadą równości. Opodatkowanie całej elektrowni wiatrowej, jako budowli stawiałoby elektrownie wiatrowe w gorszej sytuacji niż np. opodatkowanie elektrowni fotowoltaicznych czy elektrowni konwencjonalnych, gdzie opodatkowaniu PON podlegają jedynie ich części budowlane*”.

Biorąc pod uwagę – według podatnika wszystkie przytoczone wyżej argumenty, w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., jako przedmiot opodatkowania PON, zgodnie z art. 1a ust. 1 i z art. 2 ust. 1 pkt 3 „Upiol”, Wnioskodawca powinien, cyt.: „(...) *wykazać do opodatkowania, jako budowle wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowej, tj. fundament i wieżę*”.

Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie, że zaprezentowane przez niego stanowisko i rozumienie treści przepisów w odniesieniu do przedstawionego przez niego pytania jest prawidłowe.

V. Stanowiska organu wydającego interpretację

Podstawowym, a zarazem strategicznym dla rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia w ocenie Wójta Gminy Gardeja są wytyczne zapisane w ustawie z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 poz. 961). Przedmiotowa ustawa weszła w życie w dniu 16 lipca 2016 r. i w istotny sposób normuje pojęcie elektrowni wiatrowych w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z zapisami art. 2 cyt. ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przez definicje:

- elektrownia wiatrowa rozumie się budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się, co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikro instalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925),
- elementy techniczne rozumie się wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Powyższe w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości Wójta Gminy Gardeja, jako organu podatkowego wskazuje, że elektrownia wiatrowa, składa się z fundamentu, wieży i co ważne z **elementów technicznych**. W związku z powyższym należy od dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych rozumieć je, jako budowlę.

W stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: Dz.U.z 2016 roku, poz. 716 ze zm.), dalej zwana „Upiol” należy uznać całą elektrownię wiatrową, na którą składa się, co najmniej fundament i wieża oraz elementy techniczne, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Zgodnie z definicją obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 290 ze zm.), należy przez nią rozumieć między innymi budowlę wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W myśl art. 2 pkt 1 ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (t.j.: Dz.U. z 2016 r. poz. 1570 ze zm.) przez wyrób budowlany należy rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011. Stosownie natomiast do ww. art.2 pkt 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011

roku ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. Zasady wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych reguluje powyższe rozporządzenie Nr 305/2011, które obowiązuje w całości od dnia 1 lipca 2013 roku i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, oraz ustawa o wyrobach budowlanych, która zgodnie z jej art. 1 określa m.in. zasady wprowadzania do obrotu na rynku krajowym wyrobów budowlanych. Mając na uwadze powyższe w odniesieniu do definicji wyrobów budowlanych należy stwierdzić, że obiekt te winy zostać wzniesione za pomocą odpowiednich wyrobów wbudowanych, które wpływają na ich właściwości budowlane. W kontekście elektrowni wiatrowych, uznaje się, że cała elektrownia wiatrowa winna zostać wzniesiona za pomocą wyrobów budowlanych, a elementy techniczne stanowią integralną część, bez której nie będzie działać elektrownia wiatrowa, a co za tym idzie nie będzie produkować prądu, do czego została wzniesiona.

Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 „Upiol”, są budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. W myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 „Upiol” przez budowlę należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Definicja budowli przedstawiona w „Upiol” stanowi powtórzenie definicji budowli zawartej w art.3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane oraz definicji urządzeń budowlanych zawartych w art. 3 pkt9 ustawy Prawo budowlane, bez zawartych tam przykładów.

W brzmieniu obowiązującym do 15 lipca 2016 r. budowla oznaczała każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych

urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

W dniu 16 lipca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 961), w której zgodnie z art. 2 pkt 1, wprowadzono definicję elektrowni wiatrowej. Z definicji tej wynika, że elektrownia wiatrowa oznacza budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się, co z najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych. W art. 2 pkt 2 cytowanej ustawy wskazano, co składa się na elementy techniczne elektrowni wiatrowej, tj. wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znowelizowała również przepisy ustawy Prawo budowlane poprzez zmianę treści art. 3 pkt 3 ustawy, wykreślając z nawiasu zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowiły budowlę, pojęcie „*elektrownie wiatrowe*”. Jednocześnie pojęcie elektrowni wiatrowych zamieszczono w załączniku do ustawy Prawo budowlane w kategorii XXIX.

Na mocy ww. nowelizacji ustawy Prawo budowlane, począwszy od 16 lipca 2016 r., przepis art. 3 pkt 3 ww. ustawy nie wskazuje już wprost na elektrownie wiatrowe, których jedynie elementy budowlane zaliczane były do budowli.

W myśl uzasadnienia do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, wprowadzenie tego przepisu miało na celu zwolnienie części niebudowlanych elektrowni wiatrowych z podatku od nieruchomości. Przyczyną dokonania tej poprawki, jak twierdzenie, że „do czasu jej wprowadzenia w orzecznictwie sądów pojawiały się orzeczenia, wedle, których budowlą dla potrzeb opodatkowania była cała elektrownia wiatrowa składająca się z części budowlanych i niebudowlanych, które stanowiły całość techniczno-użytkową”. Powołując się przy tym na orzeczenia sądów, m.in. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18 maja 2005 r. (I SA/Sz 108/4), w którym to Sąd stwierdza, że „przez budowle (...) należy rozumieć efekt działalności budowniczych stanowiący skończoną całość użytkową, wyodrębniony w przestrzeni i połączony z gruntem w sposób trwały. Zatem siłownie wiatrowe, jako całość, a nie tylko niektóre wybrane jej elementy stanowią budowlę, ponieważ tylko w takiej sytuacji stanowi ona całość użytkową i tylko, jako taka spełnia funkcję, dla której została wzniesiona. Nie spełniają takiej funkcji poszczególne elementy siłowni wiatrowej, ponieważ nie mogą one funkcjonować w oderwaniu od całości. Wprowadzona nowelizacja ustawy Prawo budowlane, poprzez wpisanie w art. 3 pkt 3 części budowlanych elektrowni wiatrowych, doprowadziła do rozwiania powstających wówczas wątpliwości. Potwierdzeniem powyższego jest odpowiedź na interpelację nr 4207 podsekretarza

stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa z dnia 8 lipca 2016 r., w której stwierdził, że „zmiana definicji elektrowni wiatrowej wprowadzona przepisami omawianej ustawy stanowi przywrócenie stanu prawnego obowiązującego przed zmianami wprowadzonymi mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz.1364). Wskutek zmian wprowadzonych tą ustawą elektrownie wiatrowe zostały potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych - wprowadzono zawężenie zakresu definicji budowli w stosunku do elektrowni wiatrowych poprzez wskazanie, iż budowlą są części budowlane urządzeń technicznych, takich jak elektrownie wiatrowe. Co podkreślono w powyższym piśmie, omawiana zmiana w zakresie definicji budowli została wprowadzona na ostatnim etapie parlamentarnych prac legislacyjnych, nie zostały oszacowane skutki finansowe jej wejścia w życie, a samo jej wprowadzenie było poprzedzone bezskutecznymi staraniami branży inwestorów elektrowni wiatrowych o zmianę przepisów w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych i dało obniżenie wysokości podatku od budowli będących elektrowniami wiatrowymi. Dlatego też, w dalszej części uzasadnienia projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, ustawodawca wyjaśnia, że wykreślenie przepisu, który wprowadzał podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną skutkuje tym, iż cała elektrownia jest budowlą. Dzięki temu do całości elektrowni wiatrowej będą miały zastosowanie przepisy ustawy Prawo budowlane w zakresie jej użytkowania, tj. dotyczących katastrof budowlanych. Skoro cała elektrownia wiatrowa podlega przepisom ustawy Prawo budowlane, to zdaniem Wójta Gminy Gardeja, dla celów podatku od nieruchomości również elektrownia wiatrowa w całości będzie budowlą.

Zdaniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa zaprezentowanym w odpowiedzi na interpelację nr 4207 z dnia 08.07.2016 r. przy literalnej wykładni przepisów, elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirlnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym. Ponadto Minister zauważa, że zmiany wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych prowadzą do przywrócenia stanu prawnego sprzed ww. nowelizacji Prawa budowlanego wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163 poz. 1364) i zrównania traktowania przez Prawo budowlane elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi. Zrównanie to wiąże się w konsekwencji ze zrównaniem w traktowaniu w obszarze wysokości podatku od nieruchomości. Minister podkreśla, że budowle, jakimi są elektrownie wiatrowe, po wejściu w życie ustawy o inwestycjach

w zakresie elektrowni wiatrowych, czyli od 16 lipca 2016 r., nie są traktowane inaczej niż inne budowle, czy wolno stojące urządzenia techniczne.

Powołując się na powyższą opinię podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa i mając na uwadze wskazane powyżej argumenty, pismem z dnia 7 lutego 2017 roku o znaku PS2.0723.2.2017 Minister Rozwoju i Finansów wyraził opinię, że od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy - Prawo budowlane. Niemniej do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustalało się i pobierało zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, co wynika wprost z art. 17 tej ustawy. Zatem faktycznie zmiany w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych nastąpiły od dnia 1 stycznia 2017 roku.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09), prezentuje pogląd, zgodnie, z którym definicja wyrażenia „budowla” formalnie jest definicją zakresową równościową, co oznacza, że budowlami są wszelkie obiekty wskazane enumeratywnie w treści definicji budowli oraz obiekty do nich podobne. Wskazanie enumeratywne oznacza zamknięty katalog wymienionych w definicji budowli obiektów budowlanych będących budowlami. Jednakże Trybunał analizując definicję budowli stwierdza, że należy ją uznać za definicję zakresową cząstkową, ponieważ określa dwa warunki. Mianowicie warunek wystarczający bycia budowlą oraz warunek konieczny bycia budowlą. Pierwszy warunek określa, że budowlami są wszelkie obiekty wskazane enumeratywnie w jej treści. Z kolei drugi warunek konieczny do bycia budowlą wskazuje, że budowlami nie są obiekty zakwalifikowane, jako budynki lub obiekty małej architektury. Jak stwierdza dalej Trybunał Konstytucyjny o kwalifikacji określonych obiektów, jako budowli, oprócz definicji sformułowanej w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, mogą przesądzać również inne przepisy rozważanej ustawy oraz załącznik do niej określający kategorie obiektów budowlanych. Treść tych przepisów i załącznika na różne sposoby doprecyzowuje rozpatrywaną definicję budowli. Stanowisko Trybunału Konstytucyjnego jasno określa, że przy ustalaniu, czy dany obiekt stanowi budowlę w rozumieniu „Upiol”, poza definicją zawartą w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, stwierdza, że należy posłużyć się całą ustawą Prawo budowlane oraz załącznikiem do niej. Dlatego też, w analizowanym przypadku, załącznik do ustawy Prawo budowlane wprost wskazuje na obiekt budowlany w postaci elektrowni wiatrowej, a biorąc pod uwagę powyższe, obiekt budowlany, który nie jest budynkiem ani obiektem małej architektury jest budowlą. Nadto Trybunał Konstytucyjny podniósł, iż o statusie danego obiektu budowlanego, jako budowli mogą współdecydować także postanowienia innych ustaw niż wyżej wskazane. Nie można, bowiem

wykluczyć - zdaniem TK - sytuacji, w której przepisy odrębne w stosunku do ustawy Prawo budowlane precyzują bądź definiują wyrażenia występujące w prawie budowlanym albo nawet wprost stanowią, iż dany obiekt (urządzenie) jest albo nie jest budowlą (urządzeniem budowlanym) w ujęciu przepisów budowlanych.

Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w art. 2 pkt 1 wprowadziła definicję elektrowni wiatrowej. Zgodnie z jej zapisami elektrownia wiatrowa jest to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się, co najmniej z fundamentu, wieży i elementów technicznych. Zdaniem Wójta Gminy Gardeja definicja ta doprecyzowała, czym jest elektrownia wiatrowa oraz wskazuje dokładnie, jakie są jej elementy składowe.

Wnioskodawca

z kolei sądzi, iż opodatkowaniu podlega elektrownia wiatrowa składająca się tylko z fundamentu i wieży.

W ocenie organu podatkowego nie ma wątpliwości, co do tego, że elektrownia wiatrowa wymieniona w załączniku do ustawy Prawo budowlane, powinna być rozumiana w sposób wskazany w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. De facto to nie Prawo budowlane, lecz ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych determinuje elementy składające się na elektrownie wiatrową. Potwierdzeniem takiego toku myślenia jest stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte we wspomnianym wcześniej wyroku z 13 września 2011 r. (sygn. P 33/09), w którym wskazuje się, iż nie jest wykluczone, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować mogą również inne przepisy rangi ustawowej uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane. Biorąc pod uwagę pogląd Trybunału Konstytucyjnego, w omawianym przypadku, będącym przedmiotem interpretacji, o statusie elektrowni wiatrowej bez wątpienia współdecyduje ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Zdaniem Wójta Gminy Gardeja opodatkowanie elementów budowlanych i technicznych elektrowni wiatrowych nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Na temat zasady równości wielokrotnie wypowiedział się w swoim orzecznictwie Trybunał Konstytucyjny. Zdaniem Trybunału zasada równości oznacza, że osoby znajdujące się w takiej samej lub podobnej sytuacji należy traktować tak samo, natomiast osoby znajdujące się w odmiennej sytuacji faktycznej należy traktować odmiennie. Innymi słowy, wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu mają być traktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez różnicowań dyskryminujących, jak i faworyzujących (np. wyrok TK z dnia 4 lutego 1997 r., P 4/96). Cechą relewantną w tym przypadku jest prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii

z wiatru. Sytuacja prawna tych podmiotów w zakresie określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest taka sama. U każdego z nich, bowiem tym przedmiotem jest elektrownia wiatrowa (budowla) składająca się z części budowlanych i technicznych. Ustawa nie zawiera unormowań skutkujących wyodrębnieniem w tej grupie, podatników traktowanych odmiennie niż pozostali przedsiębiorcy.

Na koniec podkreślić należy, że zmiany przepisów obowiązują od 16 lipca 2016 roku. Jednakże ustawodawca, wiedząc, jakie skutki wywrze zmiana ustawy Prawo budowlane w zakresie podatku od nieruchomości, w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ostatecznie zapisał w art. 17, że od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Zdaniem Wójta Gminy Gardeja, zabieg ten miał na celu umożliwienie podatnikom podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych przygotowanie się do faktycznego wzrostu wartości przedmiotowych budowli stanowiących podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości. Założeniem przepisu art. 17 nie było determinowanie zasad ustalania podatku od nieruchomości, a jedynie danie czasu podatnikom na wdrożenie zmian. Od 1 stycznia 2017 r. podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości od elektrowni wiatrowej będzie wartość wszystkich jej elementów.

Analizując zapisy definicji elektrowni wiatrowej oraz biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Wójt Gminy Gardeja będący organem podatkowym stwierdza, że ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wywiera skutki podatkowe, w taki sposób, że od 1 stycznia 2017 r., cała elektrownia wiatrowa będzie stanowiła budowlę w rozumieniu przepisów o podatkach i opłatach lokalnych, a tym samym będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od wartości wszystkich składników.

Powyższe stanowisko Wójta Gminy Gardeja można potwierdzić w wyroku WSA w Bydgoszczy (I SA/Bd 866/16), z którego wynika, że od 01 stycznia 2017 r., w rozumieniu przepisów o podatkach i opłatach lokalnych, cała elektrownia wiatrowa będzie stanowiła budowlę, tj. fundament i wieża oraz urządzenia techniczne składające się z: gondoli, wirnika, zespołu łopat, przekładni, która z kolei obejmuje wirnik i układ pomiarowy, jak również dodatkowe wyposażenie turbin bez, których elektrownia by nie funkcjonowała, np. oprogramowanie i systemy sterowania.

W konsekwencji uznaje się za nieprawidłowe stanowisko Spółki w złożonym w dniu 17.02.2017 roku do Urzędu Gminy Gardeja wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji prawa

podatkowego.

Niniejsza interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu jej wydania.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca - XXXXXXXX Sp. z o.o.
2. a/a.

POUCZENIE

1. Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi [j.t.: Dz.U. 2016 roku, poz. 718 ze zm.]),
2. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 §2 ww. ustawy),
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy),
4. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

